

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (มหาวิทยาลัยสีเขียว) : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตสกลนคร จากกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาจำนวน 400 คน โดยมีสรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

1. ผลศึกษาการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (มหาวิทยาลัยสีเขียว) : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตสกลนคร จากการศึกษาประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตสกลนคร ระดับชั้นปริญญาตรี ตั้งแต่ปี 1 ถึง ปี 4 จำนวน 2 คณะ 2,751 คน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 400 คน ทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling) อย่างมีสัดส่วน เพื่อให้ได้ตัวแทนในแต่ละคณะ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งเป็นการหาค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

จากการวิเคราะห์โดยสรุปพบว่า ประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 50.8 ส่วนใหญ่มีอายุ 21-25 ปี ร้อยละ 65.5 ระดับปีการศึกษาส่วนใหญ่ 4 ปี ร้อยละ 33.0 สาขาวิชาที่ศึกษาโดยส่วนใหญ่เป็นสาขาวิศวกรรมไฟฟ้าร้อยละ 23.5

การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .540 โดยนักศึกษามีแนวคิดที่จะร่วมเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพียงไรมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ 4.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .692 รองลงมาคือ นักศึกษามีความคิดเห็นว่าการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจะช่วยให้สังคมมีสภาพแวดล้อมที่ดีมากยิ่งขึ้นเพียงไร มีค่าเฉลี่ย 4.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .736 และลำดับสุดท้ายคือ นักศึกษามีความเชื่อมั่นว่าหากร่วมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแล้วจะทำให้สังคมมีสภาพแวดล้อมที่ดีขึ้นเพียงไร มีค่าเฉลี่ย 4.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .797 ตามลำดับ

แนวทางการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .576 โดยนักศึกษาสังเกตเห็นคุณค่าของการประหยัดน้ำประปา และไฟฟ้าเพื่อความยั่งยืนเพียงไรค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .758 รองลงมาคือ นักศึกษามีจิตสำนึกในการร่วมรณรงค์เพื่อความยั่งยืนมากน้อยเพียงไร มีค่าเฉลี่ย 3.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .788 และลำดับสุดท้ายคือนักศึกษาคาดหวังผลลัพธ์ของความยั่งยืนในสิ่งแวดล้อมจากการร่วมรณรงค์มากน้อยเพียงไร มีค่าเฉลี่ย 3.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .788 ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาปัจจัยข้อมูลของนักศึกษาต่อการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยข้อมูลของนักศึกษาต่อการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA or F-test) ถ้าพบค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการLeast-Significant Different (LSD)

จากการวิเคราะห์โดยสรุปพบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างข้อมูลการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจำแนกตามเพศ จากการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ t-test พบว่าข้อมูลการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจำแนกตามเพศมีแนวคิดที่ไม่แตกต่างกัน และการเปรียบเทียบความแตกต่างข้อมูลการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจำแนกตามอายุ จากการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ t-test พบว่าข้อมูลการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจำแนกตามอายุมีแนวคิดที่ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างข้อมูลการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจำแนกตามระดับปีที่ศึกษา จากการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ F-test พบว่าการมีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม การร่วมปฏิบัติในการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การร่วมกันรับผิดชอบต่อการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การรับรู้ต่อการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ทักษะคิดต่อการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารต่อการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีแนวคิดที่แตกต่างกัน และการเปรียบเทียบความแตกต่างข้อมูลการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา จากการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ F-test พบว่า การมีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม การร่วมปฏิบัติในการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การร่วมกันรับผิดชอบต่อการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การรับรู้ต่อการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ทักษะคิดต่อการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารต่อการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีแนวคิดที่แตกต่างกัน

การศึกษายปัจจัยข้อมูลของนักศึกษาต่อการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นการหาความสัมพันธ์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษากับการมีส่วนร่วมในการทำให้

มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว จากการศึกษาการมีส่วนร่วมของนักศึกษาที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีส่วนร่วมการคิดริเริ่ม หรือมีแนวคิดที่ดีในการช่วยบรรณรักษ์สภาพแวดล้อม การเชิญชวนเพื่อนนักศึกษา การมีแนวคิดในการเข้าร่วมกิจกรรมมหาวิทยาลัยสีเขียว อันจะเป็นการร่วมปฏิบัติที่ดีในการช่วยคัดแยก คัดกรอง ก่อนที่จะทิ้งขยะ ช่วยกันประหยัดไฟฟ้า ช่วยกันประหยัดน้ำ โดยสิ่งเหล่านี้จะเป็นการร่วมปฏิบัติที่ดีในฐานะของนักศึกษา การรับรู้ในข้อมูลข่าวสารจากมหาวิทยาลัยที่ร่วมบรรณรักษ์เพื่อสิ่งแวดล้อม และมีทัศนคติที่ดีต่อการร่วมกันทำเพื่อสิ่งแวดล้อม หรือเพื่อเราทุกคนที่อยู่ภายในมหาวิทยาลัย และนำข้อมูลข่าวสารที่ได้ไปแลกเปลี่ยนกับเพื่อน หรือแนะนำให้เพื่อนช่วยกันเพื่อบรรณรักษ์สิ่งแวดล้อมที่ดีซึ่งสอดคล้องกับ Gen, Liu, Xue and Fujita (2013) กล่าวถึงการสร้างมหาวิทยาลัยสีเขียว เป็นหนึ่งในความพยายามของแต่ละคณะ จำนวนสมาชิกและบรรณรักษ์นักศึกษาสามารถที่จะมีส่วนร่วม โดยวัตถุประสงค์ของการทั้งหมดจะเป็นกิจกรรมของวิทยาเขตที่เป็นพื้นฐานของความยั่งยืน ความพยายามที่หลากหลายของมหาวิทยาลัย เช่น แหล่งเครื่องปรับอากาศ ความร้อน ระดับในการใช้การหมุนเวียนของเสีย การบูรณาการและการจัดการของเสีย สอดคล้องกับ Wang et al. (2013) กล่าวถึงมหาวิทยาลัยสีเขียวและการพัฒนาการศึกษาให้มีความยั่งยืน โดยผู้เขียนได้กำหนดลักษณะที่สำคัญของแรงจูงใจ การรับรู้ถึงความมีประสิทธิภาพ รูปแบบทั่วไปทางการศึกษาและความรู้ในประเด็นของสภาพแวดล้อม และปัจจัยทางด้านเพศ สิ่งเหล่านี้เป็นการสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวที่มีความยั่งยืน และสอดคล้องกับ Ruth (2014) กล่าวถึงการแสดงถึงพื้นที่สีเขียวในมหาวิทยาลัย จะช่วยให้มีผลประโยชน์ต่อมวลมนุษย์ หนึ่งในผลประโยชน์ของพื้นที่สีเขียวจะช่วยฟื้นฟูความสามารถของบุคคล ผลลัพธ์จะเป็นตัวชี้วัดเชิงบวกด้านการรับรู้ของพื้นที่สีเขียวในมหาวิทยาลัย นักศึกษามีแนวโน้มที่จะมีความสุข สดชื่นในพื้นที่สีเขียว และพยายามค้นหาพื้นที่สีเขียว

3. ผลการศึกษาปัจจัยข้อมูลของนักศึกษาต่อแนวทางในการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยข้อมูลของนักศึกษาต่อการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA or F-test) ถ้าพบค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการLeast-Signifant Different (LSD)

จากการวิเคราะห์โดยสรุปพบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างของแนวทางในการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจำแนกตามเพศ จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test พบว่า ด้านความสำคัญของการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมจำแนกตามเพศมีแนวคิดที่ไม่แตกต่างกัน แต่ความรู้ในการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การรับทราบข้อมูลในการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และองค์ประกอบของความยั่งยืน จำแนกตามเพศมีแนวคิดที่แตกต่างกัน นอกจากนี้การเปรียบเทียบความแตกต่างข้อมูลการมีส่วนร่วมของ

นักศึกษาต่อแนวทางในการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจำแนกตามอายุ จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test พบว่าข้อมูลการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจำแนกตามอายุมีแนวคิดที่ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างข้อมูลการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อแนวทางในการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจำแนกตามระดับปีที่ศึกษา จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ F-test พบว่าความรู้ในการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การรับทราบข้อมูลในการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ความสำคัญของการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และองค์ประกอบของความยั่งยืน มีแนวคิดที่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างข้อมูลการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อแนวทางในการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ F-test พบว่าความรู้ในการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การรับทราบข้อมูลในการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ความสำคัญของการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และองค์ประกอบของความยั่งยืน มีแนวคิดที่แตกต่างกัน

การศึกษาปัจจัยข้อมูลของนักศึกษาต่อแนวทางในการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยข้อมูลของนักศึกษาต่อการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ประกอบไปด้วย ความรู้ในการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การรับทราบข้อมูลในการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ความสำคัญของการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และองค์ประกอบของความยั่งยืน ซึ่งแนวทางในการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมต้องมีการศึกษาหาความรู้ เพื่อให้รู้ถึงความหมาย ความสำคัญที่จะช่วยให้เกิดเป็นแนวทางที่ดีในการช่วยรักษาสีเขียว โดยอาศัยข้อมูลต่าง ๆ ที่จะเป็นแนวทางในการทำความเข้าใจแนวทางในการปฏิบัติที่ดี มหาวิทยาลัยมีข้อมูลข่าวสารทางด้านการณรงค์ให้มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว อันจะเป็นแนวทางที่สำคัญในการช่วยรักษาสีเขียว การเล็งเห็นถึงความสำคัญ รวมถึงการทำให้มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวที่มีความยั่งยืนต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ Yuan, Zuo and Huisingh (2013) ที่กล่าวถึง กลุ่มปัจจัยทั้ง 7 หมวดที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยสีเขียว ประกอบด้วย การจัดการระบบ ความยั่งยืนของสภาพแวดล้อม ความยั่งยืนของหลักสูตร การวิจัยและพัฒนา การพัฒนานุเคราะห์ และรางวัล โอกาสของนักศึกษา และความรับผิดชอบของสังคม

4. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของนักศึกษาที่ส่งผลต่อแนวทางในการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม(มหาวิทยาลัยสีเขียว) : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตสกลนคร ซึ่งเป็นการหาความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของนักศึกษาที่ส่งผลต่อแนวทางในการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (simple correlation coefficient) และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณและการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

จากการวิเคราะห์โดยสรุปในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (simple correlation coefficient) พบว่า การมีส่วนร่วมของนักศึกษาเกี่ยวกับแนวทางในการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์ต่อกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง .444 – .729 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนในการทำนายการมีส่วนร่วมของนักศึกษาที่ส่งผลต่อแนวทางในการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยสรุปสามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

การมีส่วนร่วมของนักศึกษา = $.368 + .113$ การร่วมปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม + $.120$ การร่วมกันรับผิดชอบ + $.204$ การรับรู้ + $.223$ ทักษะคิด + $.200$ การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร

การศึกษาความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของนักศึกษาที่ส่งผลต่อแนวทางในการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม(มหาวิทยาลัยสีเขียว) : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตสกลนคร เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมของนักศึกษาที่ส่งผลต่อแนวทางในการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมว่ามีลักษณะอย่างไรบ้าง การหาความสัมพันธ์ที่จะเป็นสิ่งที่ทำนายตัวแปรระหว่างกัน อย่างเช่นการมีส่วนร่วมในการคิดริเริ่มที่จะดำเนินกิจกรรมเพื่อสิ่งแวดล้อมก็จะมีความสัมพันธ์ในการทำนายถึง ความรู้ และการให้ความสำคัญต่อการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การจะมีแนวคิดริเริ่มได้ต้องอาศัยความรู้ การศึกษาด้วยตนเองในเรื่องมหาวิทยาลัยสีเขียวเพื่อจะได้มีความรู้ในการริเริ่มปฏิบัติได้ อย่างดี โดยการปฏิบัติในการช่วยรักษาสิ่งแวดล้อม จะต้องมีความรู้ที่ดี มีการรับทราบข้อมูลข่าวสารโดยตลอด การแลกเปลี่ยนข้อมูลในเรื่องสิ่งแวดล้อมต่อกันที่ดี อันจะต้องมีความรอบรู้ในเรื่องสิ่งแวดล้อม การให้ความสำคัญ รวมถึงรับรู้ถึงความยั่งยืนในอนาคตในการถ่ายทอด หรือแลกเปลี่ยนกับบุคคลรอบข้างที่ดี การรับรู้รวมถึงทัศนคติที่ดีต้องอาศัยความรู้ ความสำคัญอันดีที่จะมีส่วนช่วยให้เกิดการปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อมที่ดีซึ่งสอดคล้องกับ Rasmussen (2011) กล่าวถึงการประยุกต์ใช้สภาพแวดล้อมให้ครอบคลุมในความยั่งยืนของ Coastal Bluff University เริ่มด้วยกระบวนการในการเปลี่ยนแปลง ซึ่งผลของการเปลี่ยนแปลงในวิทยาเขต เช่น การนำกลับมาใช้ใหม่ การนำพลังงานมาใช้ใหม่ การลดการใช้ น้ำ โดยสรุปแล้วผลลัพธ์การเปลี่ยนแปลงสีเขียว ต้องใช้ความพยายามในการคิดใหม่ วางแผนใหม่ รวมถึงคนรุ่นต่อไปที่มีแนวคิดและทัศนคติทางด้านมหาวิทยาลัยสีเขียวที่ดี และสอดคล้องกับ ธวัชชัย บัวขาว (2555) กล่าวถึงการกำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวมีตัวชี้วัดหลัก 6 ด้าน คือ 1) การมีส่วนร่วมของประชากรภายในชุมชน โดยรอบ 2) คุณภาพชีวิตที่ดี 3) ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 4) การรักษาสภาพแวดล้อมและการประหยัดพลังงาน 5) การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และการใช้พลังงานทดแทน และ 6) สภาพเศรษฐกิจของมหาวิทยาลัยและชุมชนโดยรอบ

5.2 อภิปรายผล

การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เป็นแนวทางของนักศึกษาที่จะเข้าร่วมเพื่อช่วยให้สิ่งแวดล้อมดีขึ้น การมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อมสามารถดำเนินการได้หลายแนวทาง การมีส่วนร่วมในการคิดริเริ่มในการร่วมกันรักษาสิ่งแวดล้อม อันจะเป็นการเริ่มต้นที่ดีในการร่วมปฏิบัติในการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การร่วมปฏิบัติที่ดี สามารถปฏิบัติได้ทั้งการร่วมประหยัดการใช้ไฟฟ้า น้ำประปา การทิ้งขยะให้ถูกที่ การร่วมกันปลูกต้นไม้ การร่วมกันคัดแยกขยะก่อนทิ้ง การประหยัดกระดาษ รวมถึงความรับผิดชอบต่อการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การร่วมกันรับผิดชอบในตัวเองในการร่วมปฏิบัติเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อมรอบตัวเรา ความรับผิดชอบเมื่อใช้ไฟฟ้าเสร็จแล้วต้องปิดทุกครั้ง การรับรู้ต่อการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การรับรู้ต่อข้อมูลข่าวสาร ประกาศ โครงการต่าง ๆ ที่จะช่วยทำให้การรับรู้ของนักศึกษาดีขึ้น การมีทัศนคติที่ดีต่อการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะการมีจิตใจที่ร่วมกันรักษาสิ่งแวดล้อมที่ดี การเตรียมความพร้อม หรือความพร้อมในการเริ่มต้นช่วยรักษาสิ่งแวดล้อมที่ดี และการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารต่อกัน อันจะเป็นการแบ่งปันความรู้ แลกเปลี่ยนข้อมูลต่อกันที่ดี คล้ายกับ Guo et al. (2014) กล่าวถึงขึ้นในการมีส่วนร่วมจากความตั้งใจ รวมถึงทัศนคติที่มีนัยสำคัญต่อความมีประสิทธิภาพต่อความตั้งใจดีในการร่วมโปรแกรมสีเขียว นอกจากนี้แล้วการมีพื้นที่สีเขียวก็ยังเป็นสิ่งสำคัญ โดยการมุ่งเป้าไปที่ดินและสภาพแวดล้อมโดยรอบ ๆ ดังเช่น สภาพแวดล้อมทางการเกษตรของเกษตรกรจะมีแนวทางในการเชิญชวนให้แต่ละบุคคลได้มีการรักษาสภาพแวดล้อมรอบบ้านของตนเอง การปั่นจักรยาน รวมถึงกิจกรรมทางกีฬา (Martin et al., 2005) มหาวิทยาลัยสีเขียวอาจจะเชื่อมโยงไปสู่เมืองเล็ก ๆ โดยเกี่ยวพันไปกับการวางแผนในพื้นที่ การจัดการทางกายภาพ รวมถึงการใช้ประโยชน์สูงสุด การพัฒนา การดูแลรักษาในสิ่งสร้างต่าง ๆ การประหยัดไฟฟ้า น้ำประปา ฯลฯ (Osmond et al., 2013, p.9) การศึกษามหาวิทยาลัยสีเขียวที่มหาวิทยาลัย Shandong มีการนำเสนอถึงการริเริ่มในการรักษาสภาพแวดล้อม ดังเช่น การประหยัดพลังงาน และประหยัดการใช้น้ำ โดยมีมาตรการในการใช้น้ำ การจัดการบรรดาของเสียต่าง ๆ การมีโอกาสนักศึกษามีส่วนร่วมในการดำเนินการ รวมถึงการนำสู่ความยั่งยืนในการเร่งพัฒนาให้เป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว (Mu et al., 2015)

การศึกษาแนวทางในการมีส่วนร่วมในการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เป็นการค้นหาแนวทางในการดำเนินการ หรือแนวทางในการเข้าร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อม โดยที่แนวทางในการรักษาสิ่งแวดล้อมมีหลายแนวทาง ไม่ว่าจะเป็นการแสวงหาความรู้ในการร่วมเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การรับทราบข้อมูลต่าง ๆ ที่อยู่รอบข้างในการร่วมเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การให้ความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในปัจจุบัน โดยเฉพาะในปัจจุบันนี้ทุกคนร่วมกันตระหนักหรือให้ความสำคัญต่อภาวะโลกร้อนกันทั้งสิ้น นอกจากนี้แล้วแนวทางในการร่วมเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมนั้น

ต้องทำให้เกิดความยั่งยืนในคนรุ่นต่อ ๆ ไป เพื่อจะได้มีสภาพแวดล้อมที่ดี มีบรรยากาศที่ดีในอนาคต ดังเช่นสภาวะโลกร้อน หรือปฏิกิริยาเรือนกระจก ซึ่งเป็นกระบวนการทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นมาในโลก โดยเฉพาะปฏิกิริยาจากก๊าซเรือนกระจกซึ่งมีอัตราที่เพิ่มมากขึ้น(Lal et al, 1999, p.3) รวมถึงการตระหนักในการหาแนวทางที่ดีในการร่วมรักษาสภาพแวดล้อมที่ดีซึ่ง ในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งได้มีการจัดตั้งกระบวนการในการจัดการกับสภาพแวดล้อมขึ้นในองค์กร โดยเฉพาะใช้ ISO 14001 เข้ามาควบคุมในคณะต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย ทั้งนักศึกษาและคณะกรรมการก็มีการวางแผนในการดำเนินการร่วมกันรักษาสภาพแวดล้อม(Zhou and Shao., 2005) นอกจากนี้แล้วการคำนึงถึงความยั่งยืนในการรักษาสภาพแวดล้อมยังสอดคล้องกับ Azlin, et al., (2016) กล่าวถึง การทำให้เกิดความยั่งยืนภายในมหาวิทยาลัยโดยให้สมาชิกทั้งหมดภายในวิทยาเขตทั้งคณะ รวมถึงบรรดานักศึกษา บุคลากรแต่ละคนร่วมกันทำในสิ่งเล็ก ๆ อันเป็นการช่วยกันรักษาให้เกิดความยั่งยืนในวิทยาเขตซึ่งต้องใช้ความร่วมมือในการรักษาสภาพแวดล้อมที่ดี ดังเช่นในการศึกษาจากวรรณกรรม หรือเอกสารต่าง ๆ ได้แนะแนวทางในการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมที่มีความยั่งยืนอันประกอบด้วย 7 องค์ประกอบที่สำคัญ เช่น ความรู้ ความมีคุณค่า และความสามารถ การสนับสนุนของผู้เชี่ยวชาญ การร่วมมือของชุมชน ความยั่งยืน การควบคุม การลดความสูญเสียและพลังงาน การใช้ที่ดินให้เกิดความคุ้มค่า (Wright, 2002; Ferrer-Balas., et al,2008; Nejati ., et al.,2013)

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการสอบถามถึงการมีส่วนร่วมและแนวทางในการดำเนินการให้เป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว แต่ยังมีอีกหลายแนวทางที่จะทำให้มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวได้อีก
2. การศึกษามหาวิทยาลัยสีเขียว สามารถที่จะศึกษาถึงกรอบ ระเบียบ หรือแนวทางในการช่วยประหยัดด้านพลังงานได้อีกหลายแนวทาง
3. นอกจากนี้ยังสามารถที่จะศึกษาในมหาวิทยาลัยอื่น ที่มีรูปแบบในการดำเนินการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวที่ดี